

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Lipiec
Nr VII

Św. Henryk II (13 lipca)

Henryk II, syn Henryka Kłótnika, księcia bawarskiego i Gizeli Burgundzkiej, był uczniem świętego Wolfganga. Ten zasłużony dla Kościoła władca zyskał opinie świętego, podobną cześć odbiera jego żona Kunegunda. Henryk objął rządy w Bawarii w 995r. Po 7 latach, gdy zmarł jego kuzyn Otton III, Henryk otrzymał koronę niemiecką. Zyskał wielu zwolenników prowadząc roztropną politykę wewnętrzną. Z mniejszym szczęściem działał poza krajem. Przez wiele lat walczył z Bolesławem Chrobrym. Pokój z polskim królem zawarł dopiero w 1018 roku w Budziszynie. Udało mu się za to pokonać Arduina z Pavii, króla Lombardii. Dzięki temu opanował północny Półwysep Apeniński. W 1014 roku Henryk wraz z małżonką udał się do Rzymu. Papież Benedykt VII koronował go na cesarza. Święty cesarz Henryk pomógł państwu papieskiemu zachować niezależność wobec władców świeckich Italii. Henryk dużo czynił dla Kościoła. Fundował kościoły i katedry. Był jak sam podkreślał władcą „z Bożej łaski”. Zmarł w 1024r. w Getyngii.

Modlitwa: Boże, modlę się do Ciebie, abys swą łagodną ojcowską ręką prowadził naszych przywódców. Modlę się gorąco, aby dzisiejszy świat uniknął konfliktów, jakie nękały ludzkość w czasach świętego Henryka II. Amen.

Św. Antonio Maria Zaccaria (5 lipca)

Antonio pochodził z patrycjuszowskiej rodziny mieszkającej w Germonie. Jego ojciec, Lazzaro, zamożny i szanowany obywatel, zmarł, kiedy Antonio miał 2 lata. Matka wychowywała syna sama. Po ukończeniu szkół w Cremonie. Antonio udał się do Padwy, gdzie podjął studia medyczne, które ukończył w 1525 roku. Jako lekarz Antonio Zaccaria pracował przede wszystkim wśród biednych. Praca lekarza nie dawała mu jednak pełnej satysfakcji. Wychowany w duchu miłości do Boga i bliźnich, odczuwał powołanie do życia zakonnego. W 1528 roku zdecydował się więc porzucić praktykę lekarską, zapisać swe dobra doczesne matce i wstąpić do klasztoru. Pierwsza połowa wieku XVI to we Włoszech okres wielu wojen. Wiedza medyczna Antonia Zaccarii przydatna była także w klasztorze. Widząc biedę i choroby panujące w Italii, Antonio postanowił założyć zgromadzenie, w którym mogliby pracować zarówno zakonnicy jak i świeccy pragnący nieść pomoc potrzebującym. Zmarł 5 lipca 1539 roku w domu swej Matki w Cremonie. Został kanonizowany 15 maja 1897 roku przez papieża Leona XIII. **Modlitwa:** Boże w świecie, w którym śmiertelne choroby codziennie zabijają ludzi na całym świecie, gdy codziennie kolejne ofiary padają ofiarą epidemii, zaraz i nieszczęścia, modlimy się, byś wspomógł tych, którzy nie szczędzą własnego zdrowia i życia spiesząc innym na ratunek. Daj im siłę, Panie. Amen.

Św. Kamil de Lellis (14 lipca)

Kamil de Lellis urodził się 25 maja 1550 roku. Jego matka była bardzo religijna, łagodna i miłosierna. Po przedwczesnej śmierci pierwszego syna wyblagała u Boga Kamila. Miała wtedy prawie 60 lat. Przed urodzeniem syna miała tajemniczy sen; ujrzała swego syna w otoczeniu wielu mężów z krzyżami na piersiach. Przerazona matka odczytała ten sen jako napomnienie Boże, że jej syn skończy jako hereszt bandy i zawiśnie wraz ze swoją szajką. Pierwsze lata zdawały się potwierdzać przeczucia matki. Kamil był porywczy i niespokojny. Jako nastolatek stracił rodziców. Gdy miał 20 lat utworzyła mu się rana na nodze. Wtedy udał się do Rzymu do szpitala św. Jakuba, który leczył ubogich i bezdomnych. Rany nie wyleczył, ale postanowił udać się na wojnę z Turkami. Następnie udał się do klasztoru kapucynów, gdzie pracował fizycznie. Chciał wstąpić do klasztoru ale ze względu na zły stan zdrowia było to niemożliwe. Powrócił wtedy do Rzymu do szpitala św. Jakuba gdzie odzyskał zdrowie. Tam też pozostał i podjął pracę pielęgniarską. Przez całe życie prowadził duszpasterstwo dla chorych i inicjował reformy w szpitalnictwie. Zmarł w 1614 roku. **Modlitwa:** Święty Kamile, Twoje współczucie rozjaśniło smutne dni wielu chorych i umierającym. Potrafiłeś zawstydzić obojętnych, i wesprzeć bezbronnnych. Dzięki Tobie Chrystusowa nauka o miłosierdziu zatriumfowała tam, gdzie ludzie ze strachu zamykali swoje serca. Za to Ci dziękujemy. Amen.

Św. Elżbieta Portugalska (4 lipca)

Elżbieta urodziła się w 1271 roku w Saragossie, jako córka aragońskiego Piotra III. Imię jej nadano na cześć ciotki św. Elżbiety Węgierskiej. Na dworze otaczała ją atmosfera prawdziwej religijności. 12-letnia Elżbieta została wydana za króla Portugalii Dionizjusza, któremu urodziła dwójkę dzieci. Dionizjusz był dobrym i lubianym przywódcą małżonkiem natomiast okazał się lekkomyślnym i niewiernym. Elżbieta odniosła się jednak do niego z respektem i cierpliwością, przyjęła nawet na wychowanie jego dzieci z nieprawego łoża. Wyrozumiałości nie wykazał natomiast jej syn i prawowity następca tronu Alfons, który zazdrosny o rodzeństwo zbuntował się przeciwko ojcu. Królowa Elżbieta musiała rozdzielać zwaśnione strony na polu bitwy. Konflikt udało się zażegnać, mimo że król początkowo podejrzewał Elżbietę o sprzyjanie synowi. Elżbieta bardzo pomagała chorym i biednym. Kiedy jej mąż leżał chory niemal nie odstępowała go od łoża. Po jego śmierci wstąpiła do zakonu francisz-

kanów by nieść pomoc potrzebującym. **Modlitwa.** Boże, wspieraj nasze wysiłki by świat mógł zaznać pokoju, a ludzi pojednała męka i śmierć Chrystusa który umarł, byśmy my mogli żyć wiecznie. Amen.

Św. Szymon z Lipnicy (18 lipca)

Wiadomości o dzieciństwie błogosławionego Szymona nie są pewne za wyjątkiem informacji, że urodził się we wsi Lipnica Murowana, koło Bochni, prawdopodobnie w 1436 roku. Jego rodzicami byli przypuszczalnie piekarz o imieniu Grzegorz i Anna. Szymon uczył się w rodzinnej miejscowości, a później studiował w Akademii Krakowskiej sztuki wyzwolone. Odnajdujemy go bowiem w rejestracjach żaków tej uczelni. Po trzyletnich studiach otrzymał tytuł bakałarza, uprawniający do nauczania w szkołach niższego szczebla. Zrezygnował jednak z kariery nauczycielskiej i w 1457 r. przystąpił do radykalnego odłamu franciszkanów-bernardynów. Stało się to pod wpływem św. Jana Kapistrana, kaznodziei, który cztery lata wcześniej założył klasztor na krakowskim Stradomiu. Szymon szybko dał się poznać jako gorliwy zakonnik. Od 1465 roku był kapłanem i wkrótce został przełożonym klasztoru w Tarnowie. **Modlitwa:** Jezu, który obdarzasz wszystkich ludzi Twoją miłością daj nam za przyczyną Błogosławionego Szymona z Lipnicy nieść słowa pociechy umocnienia w wierze tym, do których nas pošlesz. Który żyjesz i Królujesz na wieki wieków. Amen